

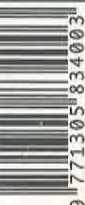
natura

MİMARLIK VE İÇ MEKAN DERGİSİ
KASIM 2007 SAYI: 22 5,00 YTL

Deutsche Bank Türkiye

- › Block Sergisi
- › İstinyePark Vakko Mağazası
- › Omnia Otel
- › Kiev Trade Center
- › Kuveyt Lorenzo Restaurant

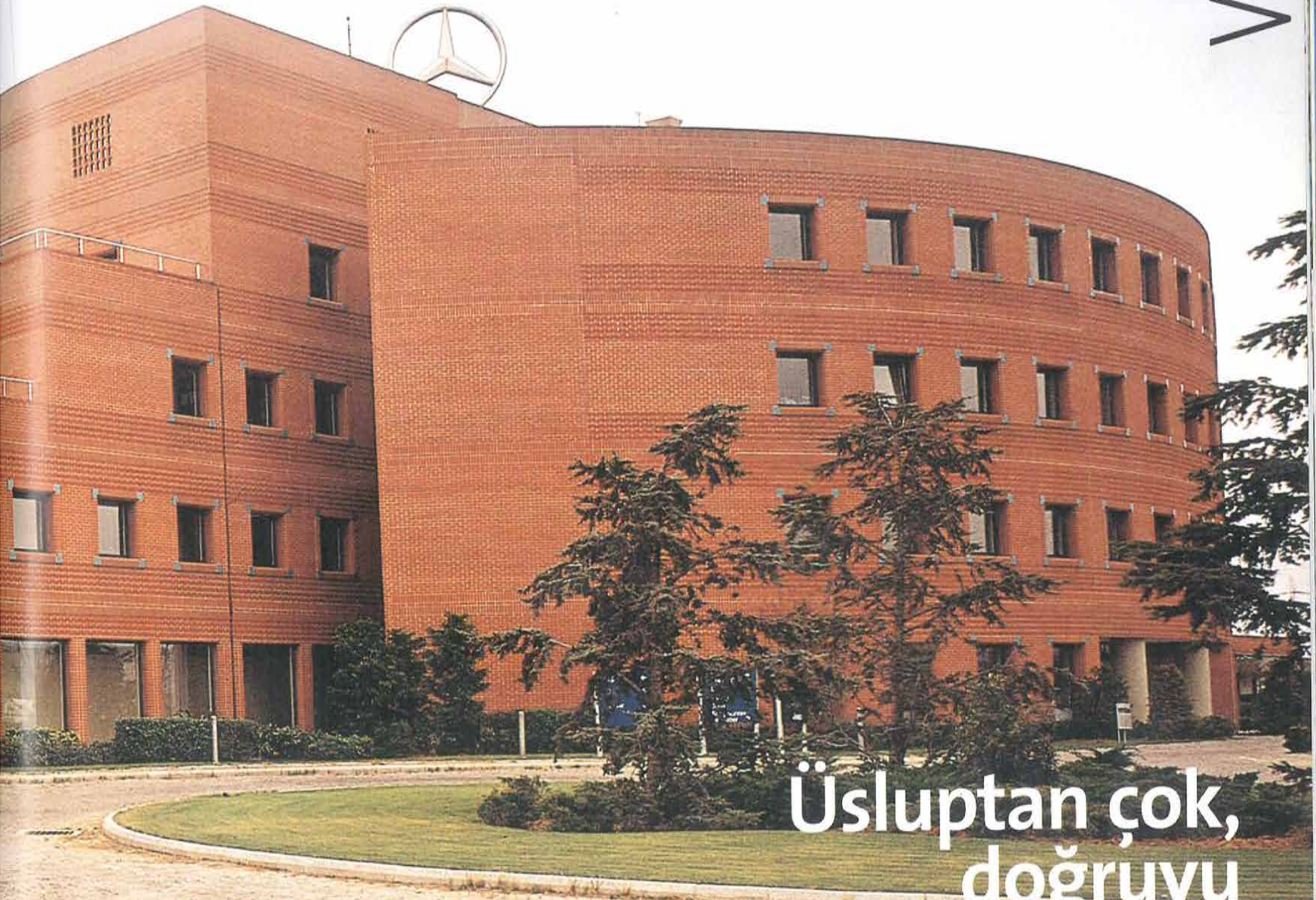
ISSN 1305-8347

9 771305 834003

OMMEDYA

Üsluptan çok, doğruyu yakalamak önemli

Fatih Kırda Uluslararası Kongre Merkezi, Alk Paya Four Seasons Otel, Göcek Marina Resort Turizm Kompleksi, Rao Gazprom Kompleksi, Warsaw Otel, Mercedes Pazarlama ve Yedek Parça Merkezi Tesisleri, Suudi Arabistan'da Arap Alın Merkezi, Turgut Altın'un yurtdışında ve yurtdışında tasarladığı birbirinden farklı onlarca proje, bugün bize doğru mimarlığı anlatıyor.

Mercedes Pazarlama ve Yedek Parça Tesisleri

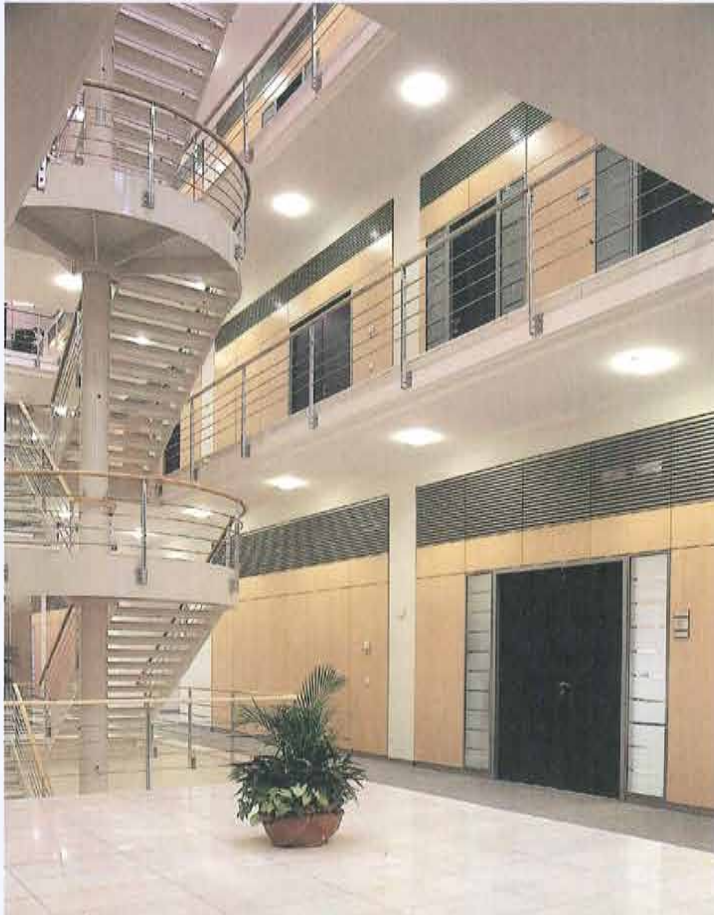
Hoşdere, İstanbul 1998-2000

#

İnşaat alanı > 41 bin 575m2

Yönetim binası, Çok amaçlı hol, Eğitim binası, Restoran, Servis atölyeleri
Yedek parça ambarı

Tasarımdaki temel kaygı, kullanımları çok farklı olan bu yapıların bir bütün olarak, Mercedes'e uygun bir kimlik altında, fonksiyonel ve mimari olarak doğru bir hiyerarşi içinde tasarlamak olmuştur. Yapılar basit geometrik formlarla, yalın bir anlatım ve sınırlı malzeme kullanılarak planlanmıştır. Tuğla, seramik, bakır ve ahşap hem geleneksel, hem çağdaş olma özellikleriyle Mercedes kimliğini aktarmak için uygun bulunmuştur. Başta tuğla olmak üzere bu malzemelerin, gerek doku, gerek renk olarak kültürel çağrışımlar yapması hedeflenmiştir.

yazı, eren başağan

Hep yaşıyor aslında. Bazen birisinin yaşamının bir yerinde istediği bir şeyi yapamaması, başkaları için çok olumlu sonuçlar doğurur. Avrupa'dan eğitimci olmak düşüncesiyle dönen Turgut Alton'un Türkiye'de eğitim yapılamayacağı kanısına varıp, mimarlığa başlaması da böyle. Kuşkusuz hayalini gerçekleştirememiş olması kötü bir şey, ama yaptığı onlarca proje, biz geri kalanlar açısından çok güzel. Mimariyle geçen bir ömürün ardından tam da 70. yaş gününü kutladığı gün yaptığımız röportajda Turgut Alton, mimariyle ilgili en temel konularda bizlere ışık tuttu...

Kendi mimarlık deneyiminizi, Türkiye mimarlığının değişimiyle birlikte değerlendirdiğinizde ne tür paralellikler ya da farklılıklar görüyorsunuz?

1960 yılında Akademi'yi bitirdim. Sonra 1 sene Almanya, 6 sene İsviçre olmak üzere 7 sene yurtdışında kaldım. Orada bir yarışmaya girdim. O yarışmada birinci geldim. Ama jürinin raporunda "Bunu yapan genç cahil, hataları var. Ama bu genci desteklemek kararını aldık" diyordu. Hem birinci seçip hem de cahil dedikleri için "Ne demek bu?" diye sordum. Benimle konuşan kişi, "Yanlış yazmışız. Sen cahil değil, kör cahilmişsin" dedi. Bana bütün 20. yüzyıl mimarlık evrimine, Bauder, Bauhaus'a ilişkin bir sürü kitap verdi. Sonra da "Bunları okumadan gelme" dedi.

Aslında ben o yarışmaya girdiğim zaman da Türkiye mimarlığıyla ilgili biraz bilgileri vardı. Sedat Hakkı'yı tanıyorlardı. Ben de Sedat Hakkı'nın uzun süre öğrencisi olmuştum; onun etkisindeydim. Yaptığım projede de belli simetriler, dış iç bağlantılar filan hep o etkiyle vardı. Ama insanların bekledikleri şeylerle, bekledikleri intizam, nizamla hiç alakası yoktu. O yüzden de çok cahil görüyorlardı. Verdikleri bütün kitapları okuyup gittim. Sonra beni iki sene ETH'da (Zürich ETH Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü) doktora davet ettiler; bir nevi fahri asistanlık yaptırıldılar. Ben de çok çalıştım. Türkiye'de temel eğitimin, 'basic design' formasyonunun olmadığı, eğitimde bir noksanlık olduğunu anladım. Orası benim üzerimde çok etkili oldu. Bauhaus kültürünü ben buradaki okuldan değil, oradan aldım. Hâlâ da onu devam ettiriyorum aslında. Benim içime formasyon olarak bir kere o oturdu. Tabiatıyla mimar olarak yeni akımları takip ediyorsun, bir takım eğilimler gösteriyorsun, o tip üretimlere giriyorsun, deniyorsun, ediyorsun... Ama benim için daima asıl olarak Bauhaus eğitiminin bana verdiği kurallar kaldı.

Türkiye'ye de eğitimci olacağım diye döndüm. Fakat sonra Türkiye'de eğitim yapılamayacağı kanısına varıp vazgeçtim. Hele şimdi yeni üniversite seçimleriyle kaliteli öğrenci de seçilemiyor. O bakımdan, çıkan insanlar da çok kötü çıkıyorlar.

Böyle düşünmenize ne yol açtı?

Aslında döndükten sonraki ilk yıllarımda beş, altı özel okulda birden derslere girdim. Fakat sonradan eğitim sisteminin, kurumların, kimsenin böyle bir eğitim vermeye, öğrencilerin de böyle bir eğitim almaya niyetli olmadığını anladım. İnsanların bunun ihtiyacını duymaları lazım. Türkiye’de henüz böyle bir şey yok. Kimse doğru bakmayı, doğru görmeyi doğru şekilde düşünmeyi istemiyor. Meraklarımız, ilgilerimiz hep başkaları üzerinden geliyor. Ayşe ne yapıyorsa, onu öğrenip, aynısını yapma eğilimindeyiz. Hiç bir zaman bunun aslı nedir diye merak etmiyoruz. Sadece yüzeysel meraklarımız var. İşin özünde Avrupa kültürü, bir burjuva kültürü. Türkiye’de burjuva olmadığı sürece de bu kültüre kimse ihtiyaç duymuyor. O nedenle burada kimseyi eğitemedim. Eğitilmeye ihtiyaçları olmadığı kanısına da vardım. Baktım olmuyor vazgeçtim. Sonra da zaten mimarlık işleri başladı.

Siz gerçekten çok üretken bir mimarsınız. Hem farklı alanlarda hem de birbirinden çok farklı tasarımlarınız var.

Gerçekten de Doğan Tekeli’lerden sonra en fazla mimari proje yapan gruplardan biri oldu. Biz uzun süre Birleşmiş Mimarlar Ortaklığı altında çalıştık. Türkiye’ye döndükten sonra bu şirkette çalışmaya başladım. Ben girer girmez de o şirketin yükü benim üzerime kaldı bir şekilde. Hepsini yaşlanmıştı, hiçbirisinin çalışmaya niyeti yoktu. Ben de büyük bir hevesle, böyle bir geçmişi olan ciddi projelere imza atmış bir şirkette çalışmaya karar verdim. Bazı genç arkadaşları, Tuncay Çavdar, Alpaslan Ataman’ı ortak olarak aldım. Projelerdeki çeşitlilik aslında projeye ilgilenen çok mimar olmasından geliyor. Herkes üretime katkıda bulunurdu. Büroda beş alternatif çıkardı. Son dakikada altıncı alternatif gelirdi. Buna alıştık da biz. Her yerin çeşitli doğruları var. Bizimki de böyleydi. Bir de denemek hoş bir şey. Mimarlıkta üslup önemli. Büyük mimarların üsluplarının olması da doğru. Ama benim düşüncem şu: Türkiye’de o kadar çok bina yapılıyor, o kadar yanlış bina yapılıyor ki, bir üsluptan çok, bir doğruyu yakalamaya çalışmak en doğrusu. Ve her işin de kendine göre farklı bir doğrusu oluyor.

Türkiye’de henüz biraz önce bahsettiğim gibi mimarlık kültürü olmadığı için biz başkasının parasıyla bina yapıyoruz. Ben, “Sanat yapıyoruz” lafını söyleyemiyorum. Çünkü o hakkı sana işveren vermiyor. İşveren “Yap bana bir sanat” diye gelmiyor. “Bana, en ekonomik ve en fazla imar hakkından yararlanacağım projeyi yap” diye geliyor. Yapabileceğin yegâne şey, mal sahibini eğitmek. Doğruya doğru eğitmek, kötüye doğru değil. Çünkü binaların çoğu yanlış. Bir de “Sanat yapacağım” diye sen yanlış yaparsan, adamaklı iş çıkırından çıkıyor. Bütün o paralar da boşa gitmiş oluyor. İşlevselliği olmayan şeyler ortaya çıkıyor. Benim olaya bakış tarzım bu. Türkiye’de yapılabilecek olan, mal sahibini eğitebileceğimiz kadar eğitip, en az tavizi verip doğruyu yapmak.

Türkiye’de mimarlığın yapabilme alanını işveren dışında da pek çok faktör sınırlıyor aslında. Örneğin imar yasası...

Onlar da ayrı tabii. Türkiye’deki yapılaşmanın bu kadar kötü olmasının en büyük nedeni imar kanunudur zaten. İmar kanunu o kadar yapıcı olmayan, yasaklayıcı bir kanun ki yatırımcılar da bunun her türlü kaçığını bulmayı kendilerine iş ediniyorlar. Zaten bütün mesele de oradan kaynaklanıyor. Sonuçta altı dar, üstü şişen bir yığın bina doluyor etraf.

► **TÜRKİYE’DE O KADAR ÇOK YANLIŞ BİNA YAPILIYOR Kİ, BİR ÜSLUPTAN ÇOK, BİR DOĞRUYU YAKALAMAK EN DOĞRUSU. BİR DE “SANAT YAPACAĞIM” DİYE YANLIŞ YAPARSA, ADAMAKILLI İŞ ÇIĞIRINDAN ÇIKIYOR. YAPILABİLECEK OLAN, MAL SAHİBİNİ OLABİLDİĞİNCE EĞİTİP, EN AZ TAVİZİ VERİP, DOĞRUYU YAPMAK.**

İstanbul Kültür ve Kongre Merkezi

Ayazağa, İstanbul 1995-1999

#

İnşaat alanı > 71 bin 513 m2

Konser salonu > 2 bin 500 kişilik,

Çok amaçlı salon (Konferans, tiyatro, dans, caz) > bin kişilik,

Oda müziği salonu > 450 kişilik,

Toplantı salonları > 3 adet 200’er kişilik (birleşebilir),

Sinemalar > 100 ve 200 kişilik,

Restoran > 350 kişilik

Açık hava anfisi > 450 kişilik,

Kapalı otopark > 791 araç

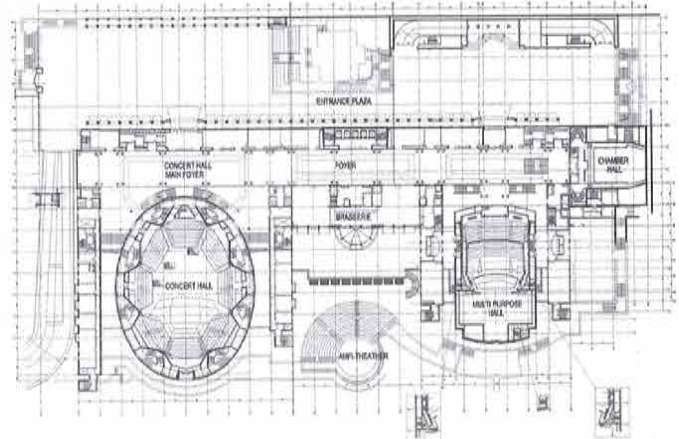
Müzik kitaplığı,

Sergi salonları,

Prova odaları,

Dans prova salonu

Kültür Merkezi, tarihi bir çevrede, orman kenarında ve koruma altındaki yapıların arasındadır. Yapının ana kurgusu, çeşitli aktivitelerin, üstü tonoz örtülü çizgisel bir fuaye üzerine farklı seviyelerde bağlanmasıyla oluşmuştur. Tasarımda, bir yandan yapının kitlelerce yoğun kullanımına yönelik kriterler kullanılırken, diğer yandan kültürel aktivitelerin gerektirdiği zenginlik sağlanmaya çalışılmıştır. Tüm tasarım çözümleri, akustik ve tiyatro mühendisliği uzmanlarının yoğun katkılarıyla üretilmiştir. Cumhurbaşkanlığı desteği ile ülkemizin milenyum projesi olarak inşaatına başlanan proje, ne yazık ki tamamlanmadan durdurulmuştur.

Meydan M1 alışveriş merkezi

Ümraniye, İstanbul 2005-2007

#

İnşaat alanı > 120 bin m2

50 Mağaza
10 Sinema Salonu
Food Court
1200 Araçlık Otopark

Metro Group Asset Management'in açtığı davetli tasarım yarışması sonunda İngiltere'den Foreign Office of Architects'in (FOA) konsept projesi seçilmiş, Turgut Altın Mimarlık, yerel mimarlığını üstlendiği bu konsept projeyi revize edip uygulama projesi haline getirmiştir.

Tasarım, çok amaçlı bir alan olarak tasarlanan "meydan" ve etrafını çevreleyen mağazalar, food court ve sinemalardan oluşmaktadır. Konsept, hafriyat sırasında çıkarılan Ümraniye Bölgesine özgü kırmızı killi toprağın, cephelerde klinker ve mevcuttaki yeşilin çatılarda 30 bin m2 yeşillendirme ile tekrar yerine konması esasına dayanmaktadır. Bir başka deyişle, çevreden alınan çevreye geri verilmiştir. Avrupa'nın jeotermik sistem kullanılan en büyük alışveriş merkezidir.

Atik Paşa Four Seasons Oteli

Beşiktaş, İstanbul 2000-2007

#

İnşaat alanı > 49 bin 275 m2

137 standart oda, 16 Four Seasons süiti,
12 süit, 1 kral dairesi, Toplam 170 anahtar;
900 kişilik balo salonu,
500 kişilik küçük balo salonu,
16-35 kişilik toplantı odaları,
200 kişilik restoran,
2 bin m2 sağlık kulübü,
16 bin m2 otopark

Tarihi yalı mevcut dış duvarları korunarak, orijinal çatı meyilli içine çatı odaları yerleştirilerek restore edildi. Zemin kat yerleşiminde özgün planlama kurgusu izlendi. Yeni yapılan yatak blokları, yalı ile yarışmayacak hafif ve çağdaş bir yaklaşım ile, diğer yapılar ise eski cam bahçe köşkları örnek alınarak ele alındı. Peyzaj zenginliğine özen gösterilen bahçede, 2 anıt ağaç korunarak projeye dahil edildi.

Yurtdışında da birçok projeniz var. Hemen hepsi de büyük projeler. Yatırımcılar, işverenler açısından değerlendirdiğinizde, Türkiye'yle diğer ülkeler arasında nasıl bir farklılık görüyorsunuz?

Aslında yurtdışında iş yapan Türkiye'deki müteahhitlerle çalışıyoruz. Bu süreç Libya'dan beri devam ediyor. Türk müteahhitleri nereye gidiyorsa, biz de onlara destek olmak için arkalarından oralara gitmek durumunda kaldık. Ama yabancı işverenlerle de birebir görüşüyoruz tabii. Bir de müteahhide, hep müteahhit diye bakılıyor; mimarsa hep güvenilir adam konumunda. Aslında bizim açımızdan yaklaşım değişmiyor. Yurtdışında da yabancıların parasını neye yatırdığını bilip, ona göre çalışmanız gerekiyor. 'Adam konuşsun, ama biz şöyle bir şey yapalım, mal sahibini kandıralım' yaklaşımı, yanlış bir şey bence. Mal sahibi buraya para yatırıyor, buradan para kazanmak için yatırıyor. O yatırımın yerine ulaşması lazım. En doğrusunu yapacaksınız. Hikâye bu kadar basit. Demek ki bu tür yatırımlarda başarılı oluyoruz ki, bize güveniyorlar.

Onların yaklaşımları farklı oluyor muydu? Örneğin bugün dünyanın en büyük şirketlerinden biri olan Gazprom'la da çalışmışsınız.

Onlar için bir bina yaptık. Ama o binanın içini bize göstermediler bile. İçeri gire-

Maxima konut yerleşimi

Almaty, Kazakistan 2004-2006

#

İnşaat alanı > 61 bin m2

Şehir merkezinde iki önemli caddenin kesiştiği noktada, diğer taraftan kanal kenarında planlanmıştır.

Yerleşim düzeninde, konutların görüşlerinin açık olması hedeflenmiş ve site iç avlusunda süs havuzu, yeşil alan, kameriye, çocuk oyun alanları, dinlenme alanları düzenlenerek iç avluya bakan konutların da manzaralarının çekici olması sağlanmıştır.

Şehir silüetini bozmamak için, bloklar farklı yüksekliktedir. Cepheler Kazak kültürünün etkilerini taşımaktadır. Bunun yanı sıra şık ve çağdaş malzemelerle detaylandırılmıştır.

Yaklaşık 2 bin 900 m2 sosyal tesis 1. ve 2. bodrum katta bulunmaktadır.

Sosyal tesiste büyük bir yüzme havuzu, jakuzi, soyunma, duş, wc'ler, sauna, fitness center, bilardo, masa tenisi, sinevizyon, daire sahiplerinin buluşacağı kulüp, çocuk oyun odası fonksiyonları tasarlanmıştır.

medik. Yalnızca Ruslar girebildi, onlar çalıştı. O zaman Rusya'daki mimarlar dışarı açılmamışlardı, yenilikler konusunda kısıntıları vardı. Rusya'da teknoloji de çok zayıftı. Ama çok iyi mimarlar yetişiyor Rusya'da. Bir kere çok iyi bir sistemleri var. Moskova'nın bir maketi var. Bir bina yapacağın zaman, gidip o makete bakıyorsun. Bütün eski Sovyet cumhuriyetlerinde de böyle; kentlerin maketleri var. Bütün imar hareketlerini oradan izleyebiliyorsun. "Parayı ver, sana şuraları alalım" durumu olmuyor. Yeni yeni "İki kat daha fazla verelim" olmaya başladı. Ama o zamanlar olmuyordu.

Biz Gazprom projesinde Rusya'nın bir numaralı mimarlık şirketiyle çalıştık. O zaman onlar devlete bağlı mimarlık bürolarıydı. Doğan Tekeli de danışmanı-mızdı. Gayet başarılı bir bina oldu. İkinci binalarını yaparken, Rusya'da yabancı mimarların çalışmasına gerek olmadığı, bütün projeleri Rus mimarların yapması gerektiğine ilişkin bir karar çıktı. Sonra da bu mimarlık ofisleri özelleştiriler. Yabancıları yalnızca danışman olarak aldılar.

Bir de tabii şöyle bir şey var. Bir ülkede yapılacak olan yatırımın sermayesi nereden geliyorsa, neresi kredi veriyorsa, orası mimarını, inşaat şirketini, yapı malzemelerini de o işe sokuyor. Bu, böyle bir çark. Türkiye'deki müteahhitlerin yurtdışında başarılı olmaları, ciddi bir emek ve teknolojiyi beraberlerinde sürükleyip, oralarda ciddi çalışmalarından kaynaklanıyor. Yoksa başkalarının olduğu gibi ►

TURGUT ALTON

1937 yılında Bursa'da doğdu. 1960 yılında Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Mimarlık Bölümü'nü bitirdikten sonra 1964 / 1967 yılları arasında Zürih ETH Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde Temel Tasarım konusunda doktora yaptı. Aynı yıllar arasında Zürih'de H.İsler-T.Alton bürosunda çalıştı. 1967-1990 yıllarında Birleşmiş Mimarlar A.Ş.'nin Kurucu Ortağı ve Genel Müdürü olarak görev aldı. 1990 yılında Birleşmiş Mimarlar ve Mühendisler Ltd. Şirketi'ni, Turgut Alton Mimarlık Müşavirlik Ltd.Şirketi'ni ve Alton İnşaat Ticaret ve Turizm Ltd. Şirketi'ni kurdu. Projelerinin bazıları arasında TEB Genel Müdürlük Binası (2004), Almaata Samal 3 Apartmanı (2003), Eczacıbaşı İnterna (2003), Mercedes Benz Kamyon Teslim Binası (2003), Atik Paşa Four Seasons Oteli (2001), Coral Beach Hotel (2001), Göcek Marina Resort Turizm Kompleksi (2001), Varsaw Otel (2001), Türkmenistan Enerji ve Endüstri Bakanlığı (2000), Eczacıbaşı Yönetim Binası (1998), Müşir Fuat Paşa Yahşi Restorasyonu (1998), İstanbul Kültür ve Kongre Merkezi (1997), Rao-Gazprom Kompleksi (1993), Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre Merkezi (1991), Swiss Otel (1988), Çırağan Sarayı Oteli (1984), Suudi Arabistan'da Taif Eğlence Merkezi (1984) yer alıyor.

Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre Merkezi

Harbiye, İstanbul 1991-1996

#

İnşaat alanı > 23 bin 850m²

Büyük salon > 2 bin kişilik,

Salon > 700 kişilik

Salon > 3 adet 600 kişilik,

Sergi alanları > 3 bin m²,

Restoran > 500 kişilik,

Toplantı odaları.

1948 yıllarında spor ve sergi sarayı olarak inşa edilmiş olan yapının ana kurgusu, yeni işlevine çok uygun olduğu için aynen korunmuş; sahanın bulunduğu açıklığın altına büyük salon yerleştirilmiştir. Küçük salonların ikisi giriş düzleminin altında, ikisi ise ön cephede planlanmıştır. Eski strüktür olduğu gibi güçlendirilmiş, içine pek çok yerde yeni çelik strüktürler eklenmiştir. Proje, Büyük Şehir Belediyesinin açtığı yarışmalı ihale ile başlamış, çeşitli sıkıntılardan ötürü uzun süre durdurulmuş, sonra Habitat toplantıları için çok hızlı bir tempoyla tamamlanmıştır.

Gazprom Kompleksi

Moskova, Rusya 1993-1996

#

İnşaat alanı > 150 bin m²

Genel Müdürlük, Banka, Otel, Klinik, Restoran, Oditoryum, Spor Salonu ve Sağlık Kulübü ve İletişim Blokları.

Kompleksin fikir projeleri, Moskova şehir mimarları Mosproekt tarafından, avan projeleri ise Doğan Tekeli-Sami Sisa tarafından hazırlanmıştır. 8 bloktan oluşan kompleksin ana yapısı, şehrin en yüksek binası olan 36 katlı genel müdürlük binasıdır. Projeler, Rusya ve uluslararası normlara göre yapılmıştır. Uygulama Gama firması tarafından gerçekleştirilmiştir.

arkalarında hiçbir destek yok. Bir tek -tabii Türkiye'deki malzemeler biraz daha ucuz olduğu için- diğerlerine göre biraz daha rekabet şansları oluyor.

Biraz önce burjuva kültürünün diğer sanat dalları gibi mimarlık kültürünün de oluşturduğundan söz ettiniz. Sizin Türkiye'deki projelerinizin yatırımcılarıyla ilişkileriniz nasıldı?

Mimarın işverenle ilişkisi çok mühim. Mimara güvendiği takdirde, mimar biraz daha serbest çalışıyor. Benim öyle müşterilerim oldu ki, müteahhitlikten gelip güneyde tatil köyü, otel yapmak istiyor. O arada da hayatında ilk defa başka ülkelere gidip "Neymiş bunlar?" diye otel, tatil köyü görüyor. Hiç unutmuyorum bu tür müşterilerimden biri, kaba inşaatı bitmiş bir projede gelip başka bir ülkede gördüğü istiridy kabuğu şeklindeki havuzu istemişti. "Aynısını istiyorum" demişti. Çünkü bizdeki kültür işte o. Tabii, bunun olamayacağını, başka türlü tasarlandığını anlatmak pek kolay değil. O zaman dedik ki, "O da olur, ama şu kadar milyon daha para harcamak gerekir". O zaman vazgeçti. Yani, mal sahibinin kültürünün yapılan binaya etkisi fazla. Eğer kültürlüyse, daha kaliteli bina çıkıyor tabiiyle. Ben mesela yurtiçinde de yabancılara yaptığım binalarda çok rahat ediyorum. Örneğin Mercedes'le çalışırken hiç sinirlenmiyorum. Herkes kendi hakkını biliyor. Mal sahibi sadece "Benim kurallarımla şu, isteklerim şu" diyor. Sen de onu tasarlıyorsun. Zaten olması gereken de bu. Sonuçta onların binaları da daha düzgün, daha fonksiyonel oluyor.

Son dönemde en çok tartışılan konulardan biri AKM'nin yıkılması konusu. Siz de hem Lutfi Kırdar'ın, hem de Ayazağa'daki maalesef bitirilemeyen kültür kompleksinin mimarı olarak bu konuya nasıl bakıyorsunuz?

Çırağan Sarayı Oteli Kempinsky

Beşiktaş, İstanbul 1985-1987

#

İnşaat alanı > 63 bin 000 m2

1910 yılında yanmış olan Çırağan Sarayı'nın restorasyonu yapılarak, ağır dış duvarlar, çelik strüktürlerle bina ortalarında oluşturulan iki betonarme çekirdeğe taşınmış, orijinal plan şeması korunarak, lüks suitler, 1000 kişilik balo salonu, toplantı salonları planlanmış, bahçesine 310 odalı yeni otel binası yapılmış; bu yeni yapının sarayın masif yapısının gerisinde kalıp, onunla yarışmaması hedeflenmiştir. Benzer cephe oranları kullanılarak, hafif görünümlü, çift katlı çıkma ve saçaklarıyla, geleneksel Türk mimarisinin ve Boğaziçi yalılarının çağdaş bir yorumu olarak projelendirilmiştir.

Benim bazı şeylerden midem bulanıyor; onun için de ilgilenmiyorum. AKM, İstanbul için yapılan modern bir opera binasıdır. Bence yanlış değildir o bina. Bunlar özel binalardır ve özel binaların özel masrafları olur. Bu masraf yapılmazsa, o bina elden gider. "Binayı yıkıp yapalım"ın altında ne vardır, anlamıyorum. Herhalde altına çarşı, otopark yapıp, rant sağlanmaya çalışılıyor. Yoksa AKM'nin yıkılmaya değil, yapılmaya ihtiyacı var. Gerçekten içi çok kötü durumda.

En sevdiğiniz projeniz hangisiydi?

Her proje kendi içinde farklı bir konu. Bu mesleği sevdiren şey, her konunun kendine göre yeni bir çalışma olanağı taşıması. Projelerin hepsi başlı başına enteresandı. Ama en sevdiğim, Arabistan'da yaptığım Arap Atlarını Yetiştirme Merkezi projesiydi. Atları çok severim. Ama hiç bilmediğim bir konuydu. Arabistan'da at çok önemli; her ailenin kendi özel atları var. O zamanki prens, Amerika'da Arap atı yetiştirme merkezi görmüş. "Böyle bir yer bizde niye yok?" diye müzesinden başlayıp, çok ciddi bir programla yaptırdı. Avrupa'dan yarışmak için gelen atların oteli, yüzme havuzu, hastanesi gibi bütün gereksinimler en ince detayına kadar düşünülmüştü. Avrupa iklimindeki ata Arabistan'a getirince alıştığı koşulları sağlaman gerekir. Kumun üzerinde polo nasıl oynanır? Oynamaz, çimen nasıl yetişecek? Nasıl az suyla yetişir? 300 milyon dolarlık bir projeydi. Çok enteresan bir projeydi. Ondan çok keyif aldım. Maalesef yarım kalan İstanbul Kongre Kültür Merkezi de çok güzel, çok emek verdiğimiz bir projeydi. İstanbul ilk kez bir konser salonuna kavuşacaktı. Olmadı. Orada Arup'un yaptığı bir ön proje vardı. Sonra biz de Arup'u danışman olarak aldık. Onlar akustik meselelerde danışmanlık yaptılar. O bakımdan da çok enteresan bir projeydi. ||

Mövenpick Oteli

Levent, İstanbul 1999-2000

#

İnşaat alanı > 32 bin 500 m2

227 standard oda

17 junior süit

4 süit

1 royal süit

Toplam 246 oda

Otel, şehrin ana trafik aksı üzerinde, çeşitli şirketlerin, farklı tarzlarda yapılmış merkez binalarının arasında, etkili ama çok dar bir alana oturmaktadır. Burada daha küçük ölçekli, sıcak bir yapı oluşturmak hedeflenmiştir. Tüm fonksiyonlar, konfor şartlarından ödün vermeksizin, kompakt bir yerleşimle çözümlenmiştir. Binanın dış duvarları, yalıtımlı cam elyafı beton panellerle oluşturulmuştur.

